

ת"ד 6052/03/15 - מדינת ישראל נגד ניר דדון

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 6052-03-15 מדינת ישראל נ' דדון

23 יוני 2016

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
ניר דדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד רויטל מוסקוביץ

ב"כ הנאשם: עו"ד חנה דויד

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

האשמה ומהלך הדיון

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **התנהגות הגורמת נזק**, עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"); **סטייה מנתיב נסיעה**, עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה; **נהיגה בקלות ראש**, עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 29.04.14 בסמוך לשעה 14:00 נהג הנאשם ברכב ונסע בכביש מס' 1, מכיוון ירושלים לכיוון תל אביב. עת הגיע סמוך לקילומטר 32, נהג הנאשם ברשלנות כאשר סטה מנתיב נסיעתו ופגע ברכב פרטי נהוג בידי ברדה שיראל אשר נסעה מימין לו (להלן:

"**המעורבת**". כתוצאה מהפגיעה ברכבה איבדה המעורבת שליטה על רכבה שהסתובב ופגע במעקה הבטיחות ונעצר באמצע הכביש.

3. נטען בכתב האישום כי רשלנות הנאשם מתבטאת בכך שסטה מנתיב נסיעתו ללא הסבר סביר, תוך גרימת הפרעה וסיכון ובכך גרם לתאונת דרכים בה נחבלה בגופה המעורבת וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

4. מהראיות שהובאו בפניי התברר כי מדובר ב"תיק משרד" כהגדרתו, קרי; בוחן תנועה לא הגיע לזירת התאונה מייד לאחר התרחשותה. עוד עולה כי לאחר שקיבל את הטיפול בתיק הוא בחן את הממצאים והחליט על סגירת התיק. על החלטה זו של סגירת התיק הוגש ערר במשרדי התביעה ולאחר בחינת עדותה של עדת ראיה לתאונה התברר כי יש בעדותה בכדי לשפוך אור על נסיבות אירוע התאונה ולפיכך, לאחר בחינה מחודשת, הוחלט על הגשת כתב האישום נגד הנאשם.

5. בתשובתה לאישום כפר הנאשם באחריותו לתאונה והתיק נקבע לשמיעת הראיות בפניי.

הראיות

6. מטעם המאשימה העידו הבוחן **רס"מ יהודה ונטורה** (להלן: "**הבוחן**") שחקר את הנאשם וגבה ממנו הודעה (ת/1), חקר את הנהגת המעורבת וגבה ממנה הודעה (ת/4). הבוחן גם ערך את המסמכים הבאים: סקיצה שנערכה בהנחיית הנאשם (ת/3), סקיצה שנערכה בהנחיית הנהגת המעורבת (ת/5) ומזכר בדבר ביצוע פעולות חקירה כגון התקשרות למעורבים (ת/6); **הגב' לזרוביץ לוטן** העדה שנסעה בנתיב הימני בעת אירוע התאונה והבחינה בהתרחשות התאונה (להלן: "**העדה**") **וכן המעורבת** בתאונה.

7. **מטעם הנאשם** העיד **הנאשם** בעצמו והביא לעדות מומחה מטעמו **מר משה וייסמן** שערך חוות דעת מטעם ההגנה (נ/4) (להלן: "**המומחה**").

דין והכרעה

8. אין חולק כי לזירת התאונה לא הגיע בוחן תנועה בסמוך לאחר התרחשותה אלא שמדובר בתאונה שטופלה משרדית על ידי הבוחן ולאחר חקירת העדים ובחינת הממצאים במקום הוחלט בסיימה על הגשת כתב האישום שלפנינו.

9. אין עוד חולק כי התאונה ארעה בכביש מספר 1 מכיוון ירושלים לכיוון תל-אביב בקטע בו הכביש

הוא בן שני נתיבי נסיעה בכל כיוון.

10. המחלוקת מתמקדת בשאלה האם רכב הנאשם סטה לנתיב נסיעתה של הנהגת המעורבת וכתוצאה מזה גרם לאיבוד שליטתה על הרכב או שמא הנהגת המעורבת איבדה שליטה על הרכב ופגעה ברכב הנאשם.

11. הבוחן העיד ברוב הגינותו כי לאחר שחקר את הנאשם והנהגת המעורבת הוחלט על סגירת התיק. הבוחן הסביר כי מדובר בתאונה שנקראת "צד בצד" ולכן אם אין מצלמה או תיעוד, או גורם שלישי שיכול להוכיח מי פגע במי אזי לא ניתן לקבוע באיזה נתיב ארעה התאונה ואיך התרחשה אלא רק היכן הייתה הפגיעה ברכבים בהתאם לנזקים. לכן הבוחן הסביר כי לא ניתן היה לקבוע על סמך עדויות המעורבים מי גרם לתאונה ולכן הוחלט אז על סגירת התיק. אולם, לאחר מכן, כאשר הובאה בפניו גרסתה של העדה הניטרלית הוחלט על הגשת כתב אישום נגד הנאשם.

12. הבוחן העיד בפניו כי אמנם הוא ביקר בזירת התאונה במהלך חקירתו את האירוע אולם מאחר וחלף זמן ועל אף ניסיונותיו לבחון את הממצאים בשטח לא ניתן היה לקבוע על פי הממצאים מי סטה וגרם לתאונה (עמ' 3, ש' 11-15).

13. העדה הניטרלית מסרה גרסתה בכתב והיא הובאה לעדות בבית המשפט מטעם המאשימה. עדותה היתה אמינה בעיניו והיא עשתה עלי רושם שאין לה היכרות עם מי מהמעורבים ולכן מסרה את מה שראתה בתאונה. בהתאם לגרסתה היא הבחינה בשני הרכבים המעורבים שנסעו לפניה "**לפני היו שני רכבים פחות או יותר מקבילים, כשהרכב השמאלי עבר לנתיב הימני וחזר לשמאלי חזרה...**" (עמ' 5, ש' 29-30; עמ' 6, ש' 1-2). מעדותה של העדה עולה כי רכב הנאשם סטה לנתיב נסיעתו של רכב הנהגת המעורבת ולאחר מכן חזר לנתיב נסיעתו ובכך גרם לנהגת המעורבת לאבד השליטה על רכבה.

14. עדותה זו של העדה יש בה בכדי לאשש טענת הנהגת המעורבת אשר לפיה עולה כי הנאשם נהג בצורה בריונית בכביש. הנהגת המעורבת מסרה כי היא נסעה בנתיב הימני אולם מאחר והכביש היה פנוי עברה לנסוע בנתיב השמאלי ואז הגיע רכב הנאשם מאחוריה והבחינה כי הוא "**מתנהג בלחץ**" (עמ' 7, ש' 16) לכן אותה וטרם הספיקה לשוב לנתיב הימני, הנאשם הגיע במקביל אליה והחל לצעוק אולם היא התעלמה מכך והמשיכה בנסיעתה אז לפתע הוא חתך לנתיב נסיעתה. על פי הסקיצה שצוירה בהנחייתה (ת/5) לאחר שחזרה לנתיב הימני, הנאשם סטה לנתיב נסיעתה ופגע בחלק שמאלי אחורי של רכבה בצד הימני קדמי של רכבו. כתוצאה מהתאונה רכבה של המעורבת הסתובב ונעצר על יד מעקה הבטיחות (עמ' 7, ש' 21).

15. לטענת המעורבת, הנאשם ירד מרכבו לאחר התאונה וניגש לרכבה ולאחר דין ודברים ביניהם מסר

כי הוא מצטער (עמ' 8, ש' 4). הנאשם אישר בחקירתו בפניי כי הוא ירד מהרכב וניגש לרכבה של המעורבת וביקש סליחה. אך לטענתו עשה זאת כי ראה את המעורבת "נסערת עם דמעות בעיניים" (עמ' 11, ש' 28).

16. גרסת הנאשם כפי שנמסרה בבית המשפט אינה מקובלת עלי והיא אינה מתיישבת עם הממצאים ועם יתר הראיות. על פי גרסתו, הוא נסע בנתיב השמאלי ומימינו נסעה משאית שהחליט לחלוף על פניה. לטענתו, רכב שנסע לפניו בלם וכי כתוצאה מכך גם הוא בלם. לפי גרסתו, כאשר הוא בולם הסתכל במראה וראה מאחוריו רכב המעורבת בורח ממנו ימינה, מאבד שליטה וחוזר שוב לנתיב השמאלי ואז פגע בו.

17. לתמיכה בגרסתו הגיש הנאשם את חוות הדעת השמאיות של הנזקים ברכבים וכן חוות דעת מומחה מטעמו אשר התבססה על העדויות ועל אותן הערכות שמאיות. כבר כעת אציין כי אין בחוות הדעת השמאיות כדי לתמוך בגרסת הנאשם מאחר והנזקים המצוינים בהן אינם מסבירים את גרסתו. על פי חוות הדעת השמאית של רכב המעורבת, אכן קיים נזק בחלקו השמאלי אחורי של רכבה שהצריך עבודות פחחות וחלפים כנ"ל גם בחלק הקדמי שמאלי. אין בעובדה שלא מופעים נזקים באותה חוות דעת בחלק הימני של רכב המעורבת כדי לתמוך בגרסת הנאשם, שכן המומחה מטעם המאשימה העיד כי יכול להיות שהסחרור היה בתוך הכביש ולא דווקא תוך פגיעה במעקה הבטיחות (עמ' 4 ש' 27).

18. עדת הראייה מסרה כי היא ראתה סטייה של רכב הנאשם מהנתיב השמאלי לנתיב הימני שבו נסעה הנהגת המעורבת (עמ' 3-4). עדות זו, יש בה כדי להסביר את הנזקים שנגרמו לפיהן רכב הנאשם הוא זה שסטה ימינה ופגע ברכבה של המעורבת. ניסיון להטיל דופי בעדותה של עדת הראייה ולהראות כאילו קיימת הכרות מוקדמת עם המעורבת עקב מגורי שתיהן בראשון לציון לא הצליח. העדה מסרה בגרסתה כי היא לא מכירה את המעורבת וכי לא ידעה שהיא מתגוררת באותו ישוב (עמ' 6 ש' 32). המעורבת גם נשאלה בחקירתה אם היא מכירה את עדת הראייה והיא מסרה שראתה אותה לראשונה בחייה ביום התאונה והפעם השנייה היה במועד הדיון בבית המשפט (עמ' 7 ש' 26). אינני מקבל הטענה שעדת הראייה מסרה גרסה מוטעה לטובת המעורבת, מאחר ומעבר להשערה, הטענה כי קיימת היכרות בין השתיים לא היה לה כל בסיס.

19. הניסיון להיבנות מכך שהנהגת המעורבת ביצעה לפני התאונה עבירת תנועה לכאורה בכך שנסעה בנתיב השמאלי ולא שמרה על הימין, אין בה כדי לפטור את הנאשם מאחריותו לתאונה. אכן חובה על נהג לשמור על ימין הדרך, אך העובדה שהמעורבת נסעה בנתיב השמאלי אינו אמור להסביר את הכעס של הנאשם ואף לא אמור לגרום לו להילחץ בנהיגתו ולגרום בהתנהגותו ליצירת אווירה עוינת בכביש. דומה כי, הנאשם אשר ככל הנראה ביקש לפנות את הנתיב השמאלי שהיה "תפוס" ע"י הנהגת המעורבת גרם בהתנהגותו ליצירת מצב בו הוא "חותך" את רכבה של המעורבת עוקף אותו ושוב חוזר וסוטה לעבר נתיב הנסיעה של המעורבת ופוגע ברכבה. יש לראות בנהיגתו זו של הנאשם משום נהיגה בקלות ראש ואני מוצא להרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

20. כאן המקום לציין כי ממצאי הנזקים כשלעצמם יש בהם כדי לתרום תרומה משמעותית להתחקות אחר אופן התרחשות התאונה. יחד עם זאת, לא ניתן להיבנות על ממצאי הנזק לבדם לצורך קביעת אופן התרחשות התאונה, אלא שמדובר בשילוב של הממצאים יחד עם יתר הראיות אשר יוצרים יחדיו את המקשה שעל פיה ניתן להסיק את המסקנות.

על כן, טענת הנאשם הכיצד רכב המעורבת לא נפגע בדופן ימין למרות שנטען כי הוא נפגע ממעקה הבטיחות, אין בה כדי ללמד על התרחשות אחרת של אירוע התאונה. העובדה שלא נמצא בדוח השמאי נזק בדופן ימין אין בה כדי לסתור את הטענה שהנאשם הוא זה שפגע ברכב המעורבת תוך שהוא סוטה לעבר נתיב הנסיעה שלה. עלו מפי המומחים שני הסברים שיכולים להיות מקובלים עלי ביחס להעדר נזקים בדופן ימין של רכב המעורבת: הבוחן מטעם המאשימה ציין בפניי כי יכול להיות שרכב המעורבת הסתחרר בטרם הפגיעה במעקה (עמ' 4, ש' 27); והשני כפי שתיאר זאת המומחה מטעם ההגנה בחוות דעתו שהעדה אכן ראתה פגיעה במעקה הבטיחות בצד ימין אבל הוא מסיק כי העדה ראתה פגיעה זו כאשר היא התרחשה לאחר התאונה בין שני כלי הרכב ולא ההיפך (סע' 12 למסקנות חוות הדעת מטעם ההגנה).

בכל אופן, שתי הגרסאות יכולות להסביר שני מוקדי הפגיעה ברכב המעורבת, האחד בחלק הקדמי שמאלי והשני בדופן שמאל אחורי אולם כך או כך, אין בדבר כדי לסייע לנאשם בהגנתו ואני מוצא אותו אשם באחריות לתאונה.

21. **כללו של דבר**, אני קובע כי המאשימה הוכיחה את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר ואני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ז סיוון תשע"ו, 23/06/2016 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

גזר דין

הנאשם שלפני הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של: התנהגות הגורמת נזק, סטיה מנתיב נסיעה ונהיגה בקלות

עמוד 5

ראש.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, החל מיום 15.8.16.
2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.
הנאשם יפקיד רשיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 15.8.16.
3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ז סיוון תשע"ו, 23/06/2016 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט